

FEKETE VINCE

Fordított havazás

„Jaj...”

Kosztolányi Dezső: *Esti Kornél éneke*

Elveszett a kicsi csengettyű amit ajándékba
kapott valakitől elveszett valahol hiába nem
találták sehol nem találták pedig keresték
minden elképzelhető helyen padláson pincében

kertben udvaron nyárikonyhában sehol nem
volt mindegy majd meglesz előbb-utóbb
biztosan meg fogjuk találni mondták de hol
lesz meg hol találjuk meg kérdezte lemondóan

sehol sehol nem lesz az meg meglesz mondom
én neked meglátod előbb-utóbb meglesz de
nem lett meg azóta sincs sehol nem találja
biztosan felkerült a toronyba biztosan felvitték

felhúzták oda valakik még csengettyű volt amikor
igen s ott aztán észrevétlenül megnőtt harang
lett belőle nagy harang s ezért nem találja
hiába is keresné már s hiába is menne fel abba

a toronyba az egykori templomnak a tornyába
mert annyi idő után teljesen megváltozott
a mérete is és a hangja is és rá sem ismerne
rá sem ismernél már ahogyan szól ahogyan zeng

ott ahogyan messzire visszhangzik a medencében
a hangja és áll a magasban állsz fejed csóválva
csodálkozva hogy ó gyönyörűséges varázslatos
mélységek ó gyönyörűséges felhős magasságok...

Bicska

„Bár...”

Petőfi Sándor

Kukoricát morzsolni kellett segíteni
akkor héten a halála előtt alig egy
héttel kukoricát kellett morzsolniuk
a padláson ültek a pléhedény körül
és morzsolták a csövekről a száraz
kukoricaszemeket az edénybe amikor
egyszer csak megszólalt váratlanul
nem adod nekem a bicskádat kérte
nem is inkább kérdezte kérés volt
a hangjában azt a bicskát amit nem
sokkal azelőtt pár éve még ő csináltatott
neki a csavargárban fusiban valamelyik
ottani kollégájával nem adod nekem
kérdezte megint de mondta akkor jól
emlékszik erre a de-re nagyon jól
emlékszik és arra is hogy azt gondolja
azután nem sokkal egy bő héttel azután
hogy bár maradt volna örökre az övé
az apjáié bárcsak soha ne került volna
megint vissza hozzá bár maradt volna
mindörökre az övé...

Rozsda

Klumpának hívták valamiért nem tudják miért
azt az átlalót csúcsköbözött amivel a fafeldolgozó
vállalat frissen érettségizett gyakornokai azt
a feladatot kapták hogy fákat mérjenek átlaljanak
majd a magasságukat megsaccolva egy füzetbe
vezessék az adatokat amiből majd a telephelyen
kiszámíthatják pontosabban megsaccolhatják
hogy körülbelül hány köbméternyi fa termelhető
ki az illető vágterben a szentléleki útelágazásnál
találkoztak egyikük a közeli városból jött másikuk
a szomszédos faluból biciklivel hogy feltekerjenek
a Katrosáig s az erdőszélen hagyva a keserűlapival
letakart biciklijüket kimenjenek a vágterbe de nem
azelőtt hogy jó nyugodtan ráérősen ne ebédeljenek
a tisztáson mielőtt végül belevágnának a munkába
egyikük mérte a másikuk írta az adatokat az átlót

és a magasságot vagy két hétig járták az oldalakat a völgyeket dombokat hűségesen kötelességtudóan közben időnként pihenésként jókat aludtak a fűben egy-egy fa árnyékában vagy a völgyben a patak mellett a jóleső csobogás hangjában amikor aztán egyszer azt találták ki hogy nem járnak tovább a hegyeket-völgyeket nem mérik tovább a fákat semmi értelme az egésznek gondolták és az egyik napon egy kiemelkedésről a sűrűn benőtt mély völgy irányába jó messzire elhajították a klumpát maguktól egy ideig nem is kereste senki de egyszer csak jött a vágterkező valamilyen főnökkel hol van kérdezte tőlük nem tudjuk mondták no keressétek meg azonnal egy egész álló nap járták az erdőt amíg estére megtalálták meg volt már rozsdásodva teljesen nem működött a korábban oly passzentosan csúszkáló mérőeszköz egy fél nap csiszolták finom dörzspapírral kengették olajjal hogy visszanyerje a régi formáját jól van mondták nekik és akkor most mi legyen kérdezték akkor félve tanácstalanul várakozva kérdezték mint ahogy akkor kérdezték hogy akkor most mi legyen kérdezik most is...

Röntgen

Egy vályúsúton szokott kijárni
a háztól a falu fölé a domb tetejére
pillepalackok konzerves dobozok
műanyag zsákok rafiaszatyrok
rothadó bűzlő szeméttenger
mindenfelé az út jobb és bal szélén
a tetőtől beljebb kissé két
nagy méretű vesszőből font
láda kitéve a zöldellő bokrok
alá valaki a faluból a nagyanya
padlásáról vagy a csűrűből a
nagy méretű ládákat szekérre tette
és este vagy kora hajnalban
olyankor amikor nem találkozik
itt senkivel kiszállította ide az
út szélére a bokrok alá ledobálta
őket gondosan visszacsukva
fedelüket mindkettőnek a
vesszők közötti réseken millió
karjával kinyúlik integet a fű és virág
csíra fű és virág millió karjával...